

SNÄTTRINGE SKUBBAREN

NUMMER 3 2004 33/104

TIDNING FÖR SNÄTTRINGE SK:S ORIENTERARE

SNÄTTRINGE SKUBBAREN

Innehåll

- sid 2 Limerickar från Skogsråfesten
- sid 3 Ledaren
- sid 4 Jag en Skubbare
- sid 5 Skid-OLsektionen informerar
- sid 6 Engelbrektsloppet
- sid 8 Vad är ungdomsserien för något?
- sid 10 VM i stafett
- sid 13 SM klassisk
- sid 14 Kort- och BudkavleSM
- sid 16 Halikko-Viesti
- sid 20 Resultatkorten
- sid 22 Vad tycker du...
- sid 23 Har du hört att...
- sid 24 Österåkerskaveln
- sid 26 25-manna
- sid 28 USM
- sid 30 Höstlunken

Redaktion *SNÄTTRINGE-Skubbaren*

Nadja Dahlström, nadja_d@hotmail.com

Sofia Persson, sofia.persson@telia.com

Erik Paulsson, ol_erik87@hotmail.com

Kristin Morén, kristin@eo.se

Leif Andersson

leif.andersson@programbyggarna.se

Fram sidan

Österåkerskaveln. Anna Martin sträcka 1
H12 springer i mål.

Internet

<http://www.snattringesk.a.se>

Detta nummer sponsras av EO Print

Övriga sponsorer är: Deverot Fastighetsbyrå,

Snättringekiosken, Stuvsta Rör, Tomtberga Fastigheter

Innehållet i denna tidskrift utgör inte i något avseende

Snättringe SKs officiella ståndpunkt eller åsikt.

Limerickar från Skogsråfesten

En löpglad ung man i från Tumba
som gillade Trio me' Bumba
var inte så bra
att kontrollerna ta
men dansade jättebra rumba.

En kille från OK Hällen
sökte på för många ställen
efter kontroll nummer tre
den till slut han fick se
och kom i mål först framåt kvällen.

Det var fyra sessor i från Kil
som till orientering for i sin bil
på tävlingen de missa
för de stanna och kissa
till följd fick de springa flera mil.

Tack för uppvaktningen
på min 80-årsdag

Yngve Sterling

Snart kommer julgranarna IGEN!

Ännu ett år har gått. Var tog det vägen?

Tiden bara rusar iväg och man undrar var handbromsen sitter. Att stanna upp lite och hinna njuta av stunden blir allt svårare.

Mörkret dominerar dygnet och kvicksilvret sjunker. Allt är ändå inte nattsvart. Det finns mycket att se fram emot tycker jag. Natt Sprint Cup nu i november och framför allt långpassträningarna på lördagarna. För mej är det en njutning. Att under 2 timmar få tassa fram i rimfrost eller lite snöbelagd skog i ett behagligt tempo är en njutning. Den behagliga trötthet i kroppen som efteråt infinner sig gör att man också känner sig extra nöjd. Häng med ni också, det är en härlig upplevelse det kan jag garantera.

Vi får hoppas på en bra vinter med lagom mycket snö, så det både går att springa i skogen och åka skidor. Inför året hade vi i styrelsen några nya mål, bl.a. ordna ett skidlager och göra något runt Engelbrektsloppet i februari. Skidlager blir det över trettonhelgen uppe i Kilsbergen Örebro. Där skryter dom med 7 mil preparerade spår och om natursnön skulle tryta finns snökanoner för ett spår på 5 km. Ånnaboda är snösäkert även i mitten av maj, det vet jag av egen erfarenhet från -92.

Vid en tillbakablick över året kan man

enkel konstateras att vi har gjort en hel del. Utöver den normala verksamheten har vi arrangerat 3 tävlingar, kortdistansen under påsk, ungdomsregionfinalen och Höstlunken.

Vi har även hjälpt till vid multisporttävlingen C2, Långsjön runt och deltagit i "Handslaget" Riksidrottsförbundets storsatsning för att få fler ungdomar till idrotten.

Vi har också kommit långt med planeringen av 25-Manna 2006 där vi och OK Södertörn är arrangörer. Vi har där god stöttning för arrangemanget från Huddinge Kommun och Tömteberga Hüge. Visättra IP blir TC och notera redan nu 7-8 oktober för då kommer du att behövs.

Det är en gedigen lista över vad som utförts under året. Inget hade varit möjligt utan alla er som ställt upp och jobbat för klubben. Tack alla! Det är inte utan att det känns rätt bra att vara medlem i SSK.

Till sist – glöm nu inte att köpa gran av klubben, både till er och till alla ni känner!

Vi ses på träningarna / Göran

JAG EN SKUBBARE

Namn: Marie Bjursäter

Ålder: 17 år

Bor: I Myrängen

Familj: Mamma Ulla, pappa Lars
och lillebror Stefan

Skola: Sjödalsgymnasiet

Varför började du orientera? Det ligger
i släkten och pappa fick mig
att börja och så blev jag bra
kompis med tjejerna i klubben.

Hur ofta tränar du? Ca 3 ggr i veckan

Största framgång: Att jag sprungit
snabbare än dem i förstalaget
på kavlarna och det borde
uppmärksammas bättre av UK.
Dessutom fick jag pris på
Halikko för mest oväntade
prestation. Vet ej om det är en
komplimang eller förolämpning.

Största besvikelse: Stukade foten på Halikko och kunde inte trippa omkring i
högglackat på båtresa hem.

Målsättning?: Har inge direkt målsättning, men det är kul, får
motion och jag träffar mina kompisar. Men det
skulle vara kul att hamna i första laget någon gång.

Övriga intressen? Spela piano, vara med kompisar, titta på TV, lyssna
på musik, rita och måla.

Har du kabel-TV? Nej

Senast lästa bok: Den skarpa eggen

Beskriv din tandborste? El-tandborste med en rosa ring

Vad äter du till frukost? Smörgås, mjölk eller vatten

Beskriv dig själv: Glad liten ängel som tar livet som det kommer

Vad tycker du om SNÄTTRINGE-Skubbaren? Nästan min favorittidning.

Skid-OLsektionen informerar – vintern 2005

Efter lera kommer snö, eller hur? Vintern 2005 innehåller i huvudsak följande begivenheter för våra gröngula skidlöpare:

- Skidlägret i Ännaboda 6–9 februari 2005. Kilsbergen är inte alltför känt som skidort, men enligt uppgift ligger snön meterdjup året runt.

- Kristinaloppet/Engelbrektsloppet i Norberg 12-13 februari 2005. Klubbens informella skidKM på långdistans – nytt för i år! Läs den rafflande krönikan från årets lopp på sidorna 6–7

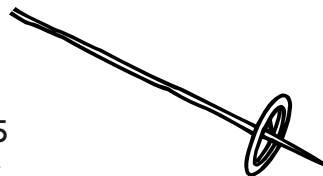
- Vasaloppsveckan. Som vanligt har vi ett antal löpare på startlinjen.

Övriga skid/skidOLTävlingar. Information kommer ut på hemsidan framåt vad det lider.

För vidare information och frågor utöver vad som framgår av separata utskick och hemsidan går det bra att kontakta mig. Licensfrågan är nu löst för klubben och det är bara att köra vilka klasser som helst för våra medlemmar. Dock skall du anmäla dig till mig så du tas upp på skidOLsektionens medlemsmatrikel. Ingen avgift utgår för detta.

Träna väl!

SkidOL-ansvarig, Anders Bergmark
anders_bergmark@hotmail.com

Engelbrektsloppet

söndagen den 8 februari 2004

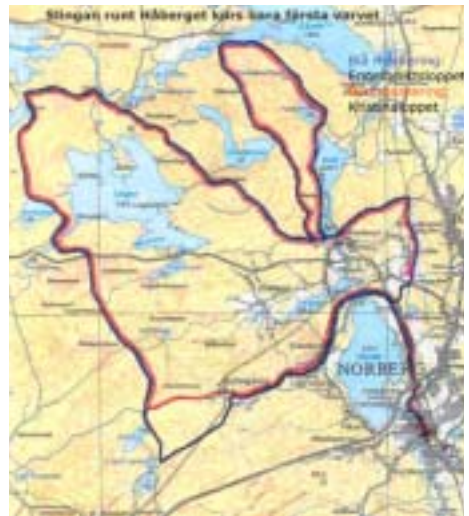
Vad är väl en grundlig uppladdning mot en vettlös urladdning? Ett långpass på Farstanäset dagen före loppet gör sig om inte annat bra i träningsdagboken.

av Anders Bergmark

Över en stroganoff och jordgubbssaft snackar jag in den alltid like tävlingsvillige Johan Hasselmark till att följa med upp och köra direktanmälan.

Avresan sker på lördagseftermiddagen och övernattnig i Västerås hos N.N., OL-sportens egen Ozzy Osbourne (minus hundarna). Johan och jag kan bara bistert konstatera att vallaboden i källaren hos värden är större än våra lägenheter på Rådsbacken. Som kompensation för denna orättvisa förser vi oss med stora mängder nya (och oanvända) vallaprodukter ur hans sortiment. Nattsömmen blir god, trots utanpåliggande tävlingsnerver.

TÄVLINGSDAGEN börjar med uppstigning 05.00 och en timmes bilresa till Norberg. Molnen ligger i grantopparna och har under natten avgett en inte oansenlig mängd snö. Till vår stora förnöjsamhet upptäcker vi att det, för en ringa kostnad, går alldeles utmärkt att anmäla sig ända fram till

Engelbrektsloppet körs två varv. Dagen innan körs Kristinaloppet som körs ett varv.

själva tävlingen. P, TC, mål och dusch är vidare lokaliserade i centrala Norberg. Per Bergmark ansluter från Uppsala som plane-

rat. Starten ligger två km utanför stan, men det är en bra uppvärmning att under tidspress skida dit. Dessvärre har vallningen dragit ut på tiden och vi anländer lagom för att höra startskottet. Johan och Per jagar iväg genom startfältet medan jag hamnar kvar i gröten.

Efter 25 km av loppets totala 60 km förbyts drömmarna om prisfallen och ett liv i ära och rikedom mot ett möte med den allt för verkliga väggen. Även om 30-km spåret, vilket körs två varv, är flackare än ett holländskt tulpanland i början och slutet är det begåvat med tre elaka jättebackar ut med mitten. Sådana där som fortsätter i all oändlighet för att sedan fortsätta ännu en bit till, ni vet. Notera alltså att dessa backar skall passeras inte en gång, utan två gånger.

Banan bjuder inte på några spektakulära julkortsvyer som på Vasaloppet, men då å andra sidan på en mer krävande banprofil och tillika storskog. Björnar och vargar finns det nog gott om i markerna, även om de just den här tävlingsdagen missar det 30 km långa smörgåsbordet.

Efter den länge efterlängtrade målgången, en lång het dusch och en gemensam god middag på bamba beslutar vi oss för att raida Norberg vid samma tid även nästa år. Då i sällskap med betydligt fler SSK-are.

Tider:

Segrare: Matthias Swahn, IFK Mora: 2.55

Johan Hasselmark: 4.02 (*Mycket bra!*)

Per Bergmark: 4.29

Anders Bergmark: 4.59

Vad är ungdomsserien för något – kanske någon undrar??

Det är 27 st Stockholmsklubbar som tävlar om att ha den bredaste ungdomsverksamheten, vilket bedöms genom ett sinnrikt poängsystem som baserar sig på antal deltagare från varje klubb och hur bra deltagarna har sprungit i förhållande till segraren i respektive klass. Detta gäller för ungdomar upp t.o.m HDI6. Vid två förutbestämda tävlingar på våren och två tävlingar efter sommaren samlar klubbarna poäng. Den sista tävlingen av dessa kallas Ungdomsseriefinalen.

Ännu en Ungdomseriefinal är i antågande. Jag har skickat in anmälan via fax den här gången, vilket jag tyckte var en alldeles utmärkt idé nu när möjligheten erbjöds, i stället för att anmäla var och en via klubben online, vilket skulle ta väldigt lååång tid med vår expressuppkoppling (modem) hemma.

Inför finalen leder OK Ravinen med Tullinge SK på 2:a plats och Snättringe SK på en 6:e plats.

Det ser bra ut på anmälningssidan för Snättringe då jag fått in 49 st ungdomar fördelade på 11 olika klasser.

Klassen U1 som oftast är störst, var arrangörerna tvungna att dela upp i U1-1 och U1-2. Hade man behållit den som en enda stor klass (tot. 122 anmälda) hade den sist startande fått starta någon gång vid 2 – 3-tiden på eftermiddagen.

Tävlingsdagen

Arrangerande klubb, OK Södertörn, hade förlagt Ungdomsseriefinalen till Sorunda-skogarna som bjöd på ganska lättlopt terräng men bitvis svårorienterat.

Inför den här finalen hade vi ett ganska tufft utgångsläge för att om möjligt förbättra Snättringes slutliga placering. Men sedan tidigare år vet vi också att vi brukar komma starkt på slutet.

Jag kommer till TC aningen sent med klubbens SI-pinnar men det löser sig. Vart efter ungdomsledarna duggar in försöker vi först få ordning på starttiderna och även se till att skaka fram uppföljare till de ungdomar som behöver. Vi märker att vi inte har tillräckligt med uppföljare, men det ordnar sig då några uppföljare anmäler att de kan ”dubblera”. Speciellt tack till er!

Tävlingen är igång, fler och fler ungdom-

Starten ungdomskretsseriefinalen som SSK höll i.

mar med föräldrar börjar samla sig i Snättringe-lägret. I takt med nervositeten hos deltagarna och ibland även hos föräldrar duggar frågorna tätare för varje minut. Det är nu man intalar sig själv –Håll dig lugn så ordnar det sig som vanligt.

Samtidigt som jag, Kerran och Monica försöker para ihop lämplig uppföljare till rätt barn kommer någon och frågar –När startar jag? Under tiden som jag letar i mitt papper hör jag –Hur långt är det till starten, och var är den? Samtidigt som jag skriver in starttid i handen på en entusiastisk nybörjare och ska just till att dela ut ännu en SI-pinne, –hmm var är 351218?... –Kan du hjälpa mig att knyta mina skor? –Ja, visst alldeles strax. Nu börjar de första entusiasterna komma i mål också. –Hur gick det Anna? frågar jag. Anna Martin har för första gången sprungit D12 och är strålande glad. –Det gick jätte bra. Jag stoppar ner hennes lånade SI-pinne i lådan i samma stund som magen gör sig påmind. Det skulle vara gott med en kopp kaffe och en macka, men det får vara, ytterligare en stund.

Speakern, Göran Hillgren har fullt sjå att

rapportera ställningen i respektive klass allt efter som tävlingen fortlöper. Han gör ett kanonjobb.

Vid det här laget har de flesta startat och det strömmar in ungdomar vilket innebär att trycket lättar på ungdomsledarna. Nu gäller det mest att se till att pricka av vilka som kommit i mål så att vi inte har någon kvar i skogen och se till att få in alla SI-pinnar.

När jag äntligen kan hålla upp en kopp kaffe och tar ett par mackor ser jag Per H. komma in som uppföljare för andra gången idag. Då kom jag att tänka på vad hans fru sa vid något tidigare tillfälle. –Äsch, han behöver röra på sig! (:-)

Under tävlingens gång har ledande klubb hela tiden skiftat mellan Ravinen och Tullinge.

Det blir till slut Tullinge(9578 p) som drar det längsta stråt och vinner Ungdomsseriefinalen 2004. Där efter kommer Ravinen(8965 p), Järla(6543 p), Täby(5914 p) och på en mycket hedrande 5:e plats SNÄTTRINGE SK(5777 p).

Tittar vi på individuella resultat, fick vi en klassegrare. Det var Salvador Navarro i klassen U1-1 med 62 anmälda som vann med endast 3 sek ! Stort grattis Salvador!

I övrigt bland de 5 främsta i respektive klass hittar vi:

2:a Jonas Hedman, U1-2 (60 anmälda)

4:a Mikael Nilsson, H16.

Vi klättrade en plats i finalen från 6:e till 5:e plats. Det gjorde ni BRA!

Nästa år ska vi visa att vi kan ännu bättre, dom andra klubbarna ska minsann inte känna sig säkra.

Tack alla ungdomar för ett härligt orienteringsår. Försök att hålla i träningen under vinterhalvåret så kommer ni väl förberedda till nästa säsong's utmaningar.

Vi ses!/Larsa

VM 2004
ORIENTERING
11-19 SEPTEMBER
SVERIGE
VÄSTERÅS

VM i stafett eller när svenskarna tar VM-guld

Det är inte så ofta som världsmästerskapen i orientering går i Sverige. Senast var i Skövde 1989 och jag minns att jag satt framför tv:n och följde loppet. Då såg jag aldrig något i verkligheten, så den här gången hade jag bestämt mig för att se något på plats.

av Elin Svensson

Första frågan är vilket lopp man vill titta på. Jag bestämde mig ganska snabbt för att budkavlen nog skulle vara intressantast, och infann mig på löpträningen torsdagen innan för att rekrytera lite sällskap till mig och den lånade bilen. De jag fick med mig var Sofia, Anna, Bea och Therese.

Det såg lite grått ut på morgonen, men jag tänkte optimistiskt att det går nog bra med joggingskor. Regnkläder hade jag där-
emot med mig eftersom de alltid ligger i ryggsäcken.

Redan på väg till bilen insåg jag att stöv-

larna nog borde ha varit med. 2 km senare bekräftade Sofia att det var lerigt på gärdet dit vi skulle och väl framme duggregnade det, så regnkläderna fick jag använda.

Det första vi gjorde när vi kom till TC var att tappa bort varandra. Det fanns två ställen att betala inträde på och vi valde olika. Sedan blev vi osäkra på vilka som kommit igenom först. Jag, Sofia och Bea gick iväg genom leran och landade vid målfällan bredvid orienteringsgymnasiet från Olofström, där de andra hittade oss en stund senare. Gänget från Olofström visade sig

Jenny Johansson sprang damernas andrasträcka. Det gick lättast att se vad som hände på storbildskärm.

vara höjdare på hejramsor och sånger, så man fick mycket underhållning.

Så småningom hittade vi alla varandra igen och starten för damerna gick. För Sverige sprang Gunilla Svärd förstasträckan. Något som kändes lite osäkert innan, efter hennes märkliga lopp på medeldistansen där kompassen visade fel. Hon skötte sig dock med bravur. Hon låg med i tätklungan och var den som tog täten på upploppet. Förmodligen hade hon mest att bevisa efter tävlingen innan och det gladdde ju oss, för ledningen efter första sträckan höjer ju temperaturen hos publiken.

Ut på andrasträckan sprang Jenny Johansson vilket Olofströmmarna uppmärksammade rejält. Jenny skötte sig bra, men bättre gick Minna Kauppi för sitt Finland. Sverige låg tvåa efter andra sträckan med nästan en minut fram till Finland.

Sistasträckan var något av det mest rafflande jag upplevt. Banan var lagd med två tv-kontroller och en publikkontroll samt tv-bevakning som förvarning. Den första tv-kontrollen låg i närheten av ett jaktorn där vi under andra sträckan fick se en litauiska bomma grymt. Samma lag som på sträckan innan fick springa fram och tillbaka mellan de två kontroller som publiken kunde se...

Den andra tv-kontrollen låg precis ovanför en gigantisk brant. Nedanför branten fanns en gruvdamm av något slag. En av provlöparna demonstrerade vad som hände om man inte tog det lugnt. Han sprang rätt ut över branten och hamnade i vattnet många meter ned. Fast det gjorde han medvetet och vi fick se inspelningen.

De svenska färgerna försvarades på sistasträckan av Karolina A Højsgaard. Vid första tv-kontrollen låg Sverige fortfarande efter, men vid den andra hade Karolina plötsligt kommit ikapp Finlands Heli Jukkola och vid publikkontrollen var det svensk ledning! Jubel, applåder och många hejramsor!

Inte ens där var det dock avklarat. Karolina hade ledningen med 40 sekunder när hon gick ut på den avslutande slingan. Ute i skogen fanns en extra radiokontroll under sistasträckan och när löparna kom dit var de tillsammans igen. Till sista kontrollen kom de också samtidigt och sedan avgjordes hela budkavlen när Karolina satte in alla krafter och spurtade ifrån Heli. Med två sekunders marginal tog Sverige guld.

–När svenskarna tar VM-guuld, då är det fest, då är det jubel, när svenskarna tar VM-guuld! sjöng gänget från Olofström.

Sedan var man ju alldeles utmattad av alla

Tjejerna i mål, VM-guuld!

intryck, men det var ju ändå dags att äta något. Herrkavlen startade och jag letade rätt på väskan som jag ställt under en av publikläktarna. Sedan passade jag på och äta lite. Då råkade jag ställa mig nära en av högtalarna och det var då som mobiltelefonen ringde.

– Var är du? frågade min moster Inga.

– På VM i Västerås, sa jag. Det var hon också! Så mycket mer än det gick det inte att höra eftersom speakern dominerade allt – både verkligheten och telefonljudet. En längre utflykt till en tystare plats och ett telefonsamtal till gjorde dock att jag kunde hitta Inga i kön till grillen. Det var ju praktiskt. På det viset kunde jag ju också få en hamburgare. Sedan passade jag på att prata med Inga som var där med ett gäng från Gagnefs OK. Resten av Snättringes representanter missade jag däremot, men övriga

tjejer i min bil kunde rapportera att ni fanns där.

Nästa gång jag fattade läget i budkavlen var Sverige plötsligt i ledningen även i herrkavlen. Oj, nu hade jag missat en del. Delvis berodde det nog på att ljudet var lite sämre där vi ställt oss nu, så vi flyttade oss till en bättre plats.

Herrkavlen blev dock aldrig lika spännande som damkavlen. På sistasträcken kändes det som om Niclas Jonasson hade ungefär samma avstånd till den som var först mest hela tiden. Fast det var ju ganska nära, men den där sista växeln som hade behövts för att kunna spurta om fanns inte. Herrarna slutade till sist på en fin tredje plats efter Norge och Ryssland och det visade sig att gick precis lika bra att sjunga:

När svenskarna tar VM-brooons, då är det fest, då är det jubel, när svenskarna tar VM-brooons!

Vi stannade även under prisutdelningen och fick sjunga nationalsången och se överlämnandet av en flagga till nästa års arrangör Japan. Sedan var det många som var trötta i bilen på vägen hem. Ett tag tyckte jag nästan det såg ut som att alla andra sov, eller åtminstone blundade.

Från dagen bär vi framförallt med oss Mats Troeng som demonstrerade orienteringsregler (ni såg väl inslaget i tv-sammandraget på kvällen?) och den pirrande känslan av att få se Sverige vinna som gör att man tillsammans med resten av publiken bara vill jubla:

Försångare: –När svenskarna!

Publik: –När svenskarna!

Försångare: –Tar VM-guld!

Publik: –Tar VM-guld!

Alla: –När svenskarna tar VM-guuld, då är det fest, då är det jubel, när svenskarna tar VM-guuld!!!

SM-klassisk 14–15 augusti 2004

Fredrik, Anna och jag fick ta tåget till Helenelund där Agneta hämtade upp oss. Sedan bar det iväg mot Härnösand där den klassiska distansen i årets SM skulle gå.

När vi äntligen kom fram dit vi skulle bo packade vi upp och tittade på OS invigningen.

Jag startade först av oss tre, så det blev att gå upp och äta frukost vid 7 30. Vid förstarten hämtade man nummerlapparna och så var det bara att ladda. Jag stack från förstarten tidigt, det var värre för Anna och Fredrik som fick vänta några timmar till innan det var dags för dem att springa iväg.

Väl ute i skogen gick det bra, inga större missar, men i en del områden var det riktigt svårt med små branter och punkthöjder. Där gick det lite långsammare och man blev osäker på vart man var, men jag blev lättad att se att kontrollen faktiskt satt där man trodde att den skulle sitta.

Efter målgången var jag nöjd fast det kunde ha gått fortare, men terrängen bestod av mossa och blåbärsris, så det var tungsprunget. Nu var det bara för mig att vänta på Anna och Fredrik.

Anna och jag tog oss vidare till finalen dagen efter, men Fredrik som hade missat på någon kontroll räckte inte till, utan fick heja på Anna och mig på söndagen istället.

På kvällen åkte vi in till Härnösand C och åt middag. Finalisterna laddade med pasta.

På söndagen var det åter dags att äta frukost 7 30 och åka till förstarten. Idag startade Anna och jag med bara några minuters startmellanrum så man slapp sitta och vänta. Då var det dags att ge sig ut på den 7 530 meter långa banan. Det var en relativt lång sträcka till ettan och det började i ett tufft område. Jag tog det lugnt och säkert. Redan vid ettan var jag ikapp dem som startade sex respektive tre minuter före mig och det blev en kick för självförtroendet. Fram till kontroll fem var det svår orientering och det gällde att följa med. Sedan blev det lite lättare med hyggen och lägre berg.

Väl i mål var jag nöjd men trodde att det skulle gå att springa fortare, så jag blev förvånad över att flera bra tjejer var efter mig i mål. För Anna hade det gått bra, missat några minuter. Anna slutade på 23:e plats av 42 och tog sina första Silva Junior Cups poäng. Bravo! Själv blev jag mycket förvånad men glad att min placering blev 14 av 40. Nu ser jag fram emot nästa helg då det är både kort-SM och Budkavle-SM.

Kort- och Budkavle-SM

20 – 22 augusti 2004

Klockan 13.00 på torsdagseftermiddagen kom Per Holgersson och hämtade mig för att åka upp till Örnsköldsvik till Kort- och Budkavle - SM. Med i bilen fanns också Fredrik, Anna och Anders Tarandi från Lidingö.

Efter en lång bilresa är vi framme. Vi lämnar av Anders och åker till skolan där vi ska sova en natt, innan vi ska byta till en annan skola. Vi gick och la oss nästan på en gång, men det var svårt att somna när man låg i en gymnasal.

Efter frukosten på fredagen åkte vi till förstarten. När vi hade hämtat nummerlapparna började det att regna och åska. Som tur var fanns det tält som alla klämdes sig in i. Men innan Anna som startade först gick till start slutade det regna och solen började skina.

När jag väl var ute i skogen började det inget bra. Bommade två minuter redan vid första kontrollen och var upphunnen av Sara Lundblad som startade två minuter efter mig. Men sen rullade det på och jag tog tredje kontrollen före Sara. Sen missade jag kanske någon minut vid sjunde kontrollen och vid åttan var Sara ikapp mig igen. Jag gjorde en liten krok vid nian så hon var före mig i mål. När jag kom i mål trodde jag

inte att det skulle räcka till final men jag slutade som delad nia av fjorton som gick vidare i varje heat.

Varken Anna eller Fredrik tog sig till finalen. Anna gjorde en jättemiss på flera minuter och slutade 31:a varav tio gick till final. Fredrik blev 17:onde i kvalet efter att ha missat lite grann. Efter tävlingen letade vi reda på skolan där vi skulle bo. Väl där blev vi insläppta i ett klassrum och vi packade upp. Sen åkte vi iväg och åt middag. Jag laddade med en portion pasta. Sent på kvällen, runt halv tolv, anlände Jonny, Micke, Erik och Anna Movin. Dessa skulle springa SM-budkavlen med oss på söndagen.

På lördagen var det fint väder och jag kände mig nervös när jag kom till förstarten. Men när jag väl hade startat och var på väg mot ettan släppte nervositeten. Vid tvåan var jag ikapp hon som startade två minuter före mig. När jag kom till varvningen vid TC fick jag reda på att jag ledde och är första tjej under 20 minuter dit. Men

Fredrik Holgersson

jag visste att det är många bra tjejer efter mig. På väg mot den tionde kontrollen blev det svårt och jag blev osäker och tog det lugnt. Jag tror att jag tappade någon minut på det. När jag tagit tian gick resten av banan bra fast jag var väldigt trött. Jag gick i mål som tvåa, ca en minut efter. Jag var ändå nöjd med loppet, och det var flera tjejer som låg bra till efter första slingan men som bommade bort sig på slutet. Jag kom nu på 16: onde plats av 42. En placering jag är väldigt nöjd med.

På söndagen var det då dags för kavlen. Vi hade ett H20 lag med Mikael på första, Erik på andra och Fredrik på sista. I D20 lag sprang Anna T första, Anna M andra och jag själv sista sträckan.

Vi tjejer startade först och Anna T gjorde

en väldigt bra första sträcka och kom in på placering 17. Hon växlade ut till Anna M som gjorde ett bra lopp, fast hon hade missat en kontroll med flera minuter, men då var det också första gången hon sprang en svart bana.

Jag gjorde inga större misstag, en minut kanske på en kontroll, men benen kändes tunga från de tidigare loppen. Jag viste inte hur vi låg till i tävlingen utan blev förvånad när speakern sa att vi gick in som 19: onde lag i mål. Killarna gick in på en fin 49: onde plats, trots att loppet av killarna inte var perfekta.

Nu ser jag bara fram emot till nästa års SM tävlingar och jag hoppas att jag kommer kunna upprepa mina fina resultat även nästa år!

Halikko-Viesti 2004

Så var det nu dags igen för en av årets höjdpunkter – Halikko-Viesti utanför Åbo. Den 15:e oktober samlades Orienterare och annat löst folk på Siljaterminalen för att ta båten över till vårt grannland.

av Erik Paulsson

Båten som vi färdades i under resan till Åbo var som vanligt Silja Festival. Efter nästan ett halvt dygn på båten var vi framme i värdhamnen för dagen och där väntade bussar som skulle ta oss till tävlingsplatsen. Av någon konstig anledning lyckades Snättringebussen vara den första inhyrda "svenskbussen" som anlände till TC, som för övrigt låg några kilometer utanför staden Salo. Vädret var som vanligt inte det bästa, men inte heller det sämsta – som man kunde konstatera efter att ha sett bilder från 10-mila på 80-talet.

Snättringe hade detta år ställt upp med hela tre lag och de som sprang förstasträckan var Jonas Nyman, Jonny Nilsson och

Göran Johansson. När startskottet gick kunde de vänta sig en 5 km lång sträcka som de snabbaste i tävlingen sprang på lite under 27 minuter. Efter förstasträckan var det dags för första parallellsträckan som bland annat undertecknad sprang.

Väl ute i skogen kunde man konstatera att det var en terräng som liknade den sörmäländska rätt mycket med vissa småkluriga partier. För många gick det bra första delen av banan, men då hade de också inte kommit till slutningskontrollerna på söderdelen av banan...

Tyvärr fick vår klubb inte runt något lag utan felstämplingar och andra problem, men tur i oturen så kan man väl säga att

Roger med den nya klubbdräkten varvar ihop med inhoppade löparen från Södertörn.

Halikko för många Svenska lag inte tas så seriöst som 10-mila, 25-manna och Jukkola, utan är mer av en social resa för klubbarna.

Efter tävlingen var det bara att lasta in sig själv i någon av bussarna för vidare transport till Åbo hamn. Tydligen hade också minst

halva Finland plus en stor del av Moskva-bornorna också fått för sig tanken att de skulle åka till Sverige just den här dagen och därför blev det också väldigt trångt i terminalen. Det massiva kryssningsfartyget Silja Europa var båten som skulle skeppa oss till-

Benke Bivrin vid varvningen.

Eva och Jonny spanar efter SSKare!!

Ordförande ser väldigt bedrövad ut.

baka till hemlandet och några minuter senare befann sig hela SSK-truppen plus supporterar i bufférestaurangen. Där skulle diverse Halikko-utmärkelser delas ut av Nadja, Agneta och konferencieren Micke Gelius. Utmärkelserna var t ex bästa insats

och mest oväntade prestation osv.

Efter buffé och trevligt sällskap skingrades folket och det var nu som kvällen verkligen inleddes. Alla kom dock iland morgonen därpå och kunde forslas hem till huvudstaden igen.

Tyvårr fick vi delta i omstarten. Björn Silwén ligger långt framme där.

Resultatkorten

lite nostalgi och nutid

I början av året får alla aktiva orienterare ett resultatkort för föregående år. Du har kanske funderat på var idéen kommer från?

Omkring 1952 gick Börje Hult omkring med en idé i huvudet om att uppmuntra, ”lura”, medlemmarna att springa fler tävlingar. Göra något sorts poängsystem där man fick 1 poäng i stället för att bryta tävlingen.

Efter samtal med löparna (klubben bestod av ca 10 orienterare) på tåget till en tävling beslöt man att börja räkna poäng. Man satte upp märkesfordringar för olika valörer av märken brons t o m elit 4. Den tidens stjärnor var Yngve Sterling och Barbro Hult.

Antalet tävlingar per säsong var omkring 15–20 stycken, mest klubb tävlingar. Fick man ihop 30 poäng på en säsong var man i topp, 20 poäng var bra. Jämfört med idag då 100 poäng på en säsong inte är omöjligt.

Första klubbmatchen Minnenas Bok fick Snättringe var med på försök för att se om vi kunde få ihop fullt lag.

Snättringe sprang sitt första 10-Mila 1952 med mål i Tullinge. Vi blev 61a av 120 lag. Hellas segrartid var 16.26.08. SSK:s tid 20.24.47. Det var tuffa tider. Läderskor, kortbyxor och bad i sjö.

Sträcktider 10-Mila 1952

1 Sven Roos	2.16.50
2 I Sterling	2.07.20

3 N Lunnedal	1.46.25
4 Börje Hult	2.02.00
5 G Teglund	1.25.15
6 G Hansson	1.48.17
7 N Östberg	2.29.53
8 Saknas	
9 Saknas	
10 Evert Wahlström	2.09.47 16.26.08

Man kan göra en marthontabell om vem som har tagit mest poäng under de 51 år som resultatkorten funnits.

Herrar

1 Rune Rådeström	5156 p
2 Lars Cedéus	4820 p
3 Göran Nilsson	3291 p
4 Roland Hansson	2945 p
5 Yngve Hedberg	2434 p

Damer

1 Barbro Cedéus	1299 p
2 Sofia Persson	981 p
3 Ingrid Mogren	816 p
4 Margareta Sundberg	768 p
5 Sara Lundblad	668 p

I början var korten handskrivna, sedan skrivmaskinskrivna och idag är de på data. Det är Olle Bivrin som införde datorn. Dagens resultatkortskrivare är Ingemar Lindqvist.

Bestämmelser för Snättringe SK:s poängmärken

Kursiverad text är ändrad eller tillagd av IL för att bestämmelserna skall stämma med förändrad klassindelning.

Poäng erhålles för prestation och aktivitet vid tävlingsorientering och banläggning.

Poäng erhålles endast då man representerar Snättringe SK.

Märket finns i sju valörer: Brons, Silver, Guld och Elit 1-4

Märkesfordringar

Valör:	Brons	Silver	Guld	Elit 1	Elit 2	Elit 3	Elit 4
Poäng:	75	150	250	400	600	800	1000

Diplom

Över 1000 poäng erhålles diplom för var 500:e poäng: alltså vid 1500p, 2000p osv

Poängberäkning

Tabell I	5p	4p	3p	2p
1 Ind tävling (se tabell)				
2 Klubbmästerskap (alla klasser)		Segev		2:a e30%
Nyb-par-motion-klasser				
4 Budkavle (lagets plac i % på ant startande lag räknas Int. Nord.Nat. DM)	Segev		20%	50%
5 Banläggning: samma poäng som för SOFT:s Banläggarmärke				

1p erhålles alltid vid fullföljd tävling

Vid tävling med gemensam start erhålles bara 1 poäng för fullföljd tävling.

Sektionsstyrelsen kan utdela tilläggs-poäng för meriterande prestationer.

1) Obs! Klasseger ger 1 extrapoäng. (Öppen bana och "U-bana" räknas ej som "klass", och ger ej extrapoäng vid seger)

2) Nybörjar/motionsklasser och liknande. Vid KM etc kan endast poäng gör fullföljd tävling erhållas.

4) Budkavle: Lagets slutplacering i % av antalet lag som startat på sträcka 1 räknas.

Samtliga tävlande i laget erhåller samma poäng. Om laget bryter erhålles 1 poäng för fullföljd sträcka. *Lägerkavlen på StOF:s läger räknas enligt rad 4 i tabellen.*

Poängberäkning för individuell tävling

Tabell 2. Tid inom segrartiden, ökad med i tabellen angivna %

Typ av tävling	17 år och äldre											Ungd 16 år <					
	Huvudklass									Motionsklass		Öpp.klass	Huvudklass			U-klass	
	HD21			HD35-			HD 17-20			HD 17-			HD 10-16				
	5p	3p	2p	5p	3p	2p	5p	3p	2p	3p	2p	2p		5p	3p	2p	2p
VM NOM SM RM Landsk	20	40	50				10	40	50					10	40	50	
Elitklass	20	40	50				10	40	50								
Internat, Nord, Nat DM RegionM	10	40	50	10	40	50		30	50	20	50	30		20	50	30	
Distr tävling		20	50	10	40	50		30	50	20	50	30		20	50	30	
Närtävling Propag tävl klubb tävling			30			30		30		30		30			30	30	

Deltagande på inskolningsbana ger ej poäng.

Ungdomsseriens vårtävlingar räknas som närtävling (varvid alltså seger i t ex H16 ger 3 poäng), dess hösttävling är en distriktstävling.

För poäng enligt skalan ovan krävs minst 3 startade i klassen. Om färre startar kan högst 2 poäng delas ut (Tillägg 2003). Höstlunken räknas som nationell, individuell tävling.

Vad tycker du om SSKs nya klubbdräkt?

Anna Tidermann

–Den tajta tröjan är fin. Den andra tävlingströjan är för vit. Den kommer bara att vara vit första gången den används och sen blir den aldrig vit mera.

Mika Morén

–Genomskinliga och bra.

Stefan Bjursäter

–Bra och snygg. Övart med den nya dräkten ännu. Svårt att se att det är någon från vår klubb som kommer på upploppet.

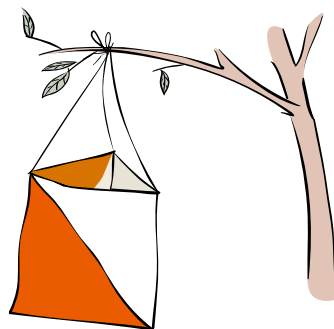
Hans Letfors

–Bra. Den gröna färgen på byxorna är snygg. Kläderna sitter bra, men är lite genomskinliga.

Olof Persson –Lite för ljus och den blir då lätt smutsig. Svårt att känna igen dräkten på kavlar. Man måste vänja sig med den på vanliga tävlingar först.

Har du hört att...

...en Snättringeungdomsledare har setts äta mat med Tullingeskjorta på sig
...Nadja & Marilla har fått en valp
...Snättringes ungdomar har besökt Knutby
...ungdomarna blev så påverkade av sektatmosfären i Knutby att de trodde de var ostar, Feta Marie, Herrgårds Anna osv
...Björn Salomonsson hade en tvåsits soffa till TC på Gotland
...att Marie Mårts hade hjälp, fredag den 13:e, på tävlingen för säkerhets skull
...det sägs att vissa tränar med tegelstenar i barnvagn
...Kärran har egen ”droppåse” med sig
...det inte var meningen att vara rolig
...Kerstin M slet kläderna av Allan inför start i Sigtuna
...Lisa inte ville springa i sina egna skor på Gotland
...Jenny och Mia var först i vattnet i år, och Kerstin M och Sofia är fortfarande på väg
...det var någon som trodde Ylva och Agneta var huliganer när de var ute och gick i skogen
...Mia och Mats tog fel buss från första etappen på 5-dagars
...Kerstin Movin hinner skaffa sig beundrare då hon tävlar i Stockholms City Cup
...beundraren berättade för Monica på SEB-orienteringen att han träffat en underbar kvinna från SSK

...beundraren och Kerstin springer lika långsamt/fort
...Kerstin fick en karamell vid senaste tävling
...vi är nyfikna på fortsättningen
...Kerstin skulle åka till Korkskruben och hamnade vid Delicato
...på upptaktslägret lekte ungdomarna barnflickor och Martin Nilsson fick vara pastor
...Kerran har sprungit under 7 min/km, hon var uppföljare till Martin Nilsson
...Lefte kom 2a på HAIS öppna KM
...Mr Snättringe utsågs på Skogsråfesten
...Martin Nilsson kom tvåa

...från 25-manna, skvaller från kartplanket:

...en i personalen klappade damerna i rumpan och sa snälla ord
...en annan av den manliga personalen tyckte att svettiga damer luktar bättre än herrar
...plankchefen hade glömt informera personalen att det fanns blindkartor
...en SSK-personal kom ihop sig med plankchefen om arbetsättet, SSK:aren gjorde i alla fall på sitt eget sätt
...den rutinerade personalen ställde sig snabbt bland lagen med låga startnummer (=bästa lagen), på så vis fick de lämna planket tidigare än de andra och slapp räkna kartor.

Anna Martin är med i starten av H-12 och gjorde ett riktigt bra lopp.

Österåkerskavlen

Lördagen den andra oktober 2004 var en ganska kylig dag. Det var en dag då varken min syster eller jag var i toppform och en dag då höstens framfart var ett faktum. Det var också den dag då Österåkerskavlen skulle gå av stapeln.

av Anna Movin

Efter att ha blivit skjutsade av familjen Johansson, stod Mia och jag på en äng i närheten av Åkersberga iförda orienteringskläder. Trots att vi inte var riktigt i slag skulle vi ändå ut och springa lite senare. Mia ville köra den korta andrasträckan och jag kände att min ork inte riktigt räckte till förstasträckan. Därför fick Jenny som ännu inte dykt upp, bli dagens förstasträckslöpare.

Jenny kom snart till TC. Hon blev inte direkt överförtjust över den chockerande nyheten som gick ut på att hon skulle behö-

va starta. Faktum var att även Jenny var lite ur form denna kalla höstdag och föredrog en mindre hetsig sträcka. Men, men, inte vek hon ner sig inte.

Någon timme senare stod hon startklar på startlinjen. Starten gick och Jenny sprang tillsammans med de andra D16-tjejerna iväg mot startpunkten och försvann sedan in i bland skogens skuggor.

Dagens mål blev att ta sig runt. Det var då roligt att veta att klubben hade två andra betydligt piggare lag med. I H14 sprang

Martin Nilsson, Simon Fröjd, Per Johansson, Anna Martin och Tiemo Schram.

Niels, David och Harry och i H12 sprang Anna, Tiemo och Per. Jag tror att det gick bra för de flesta. Särskilt minns jag att Anna fick till ett riktigt bra lopp och lyckades placera sig bra bland killarna.

Cirka tio minuter efter täten växlade Jenny ut Mía på andrasträckan. Syrran gjorde trots sin dagsform ett ganska bra lopp. Bara en 30 minuter senare var det min tur att stillsamt lufsandes ge mig ut i skogen.

När jag hade tagit mig runt tävlingsbanan utan större problem väntade nya upptäckter.

Det var precis som det ibland kan vara på orienteringstävlingar ISKALLT i duschen. För min del blev det en riktig snabbdusch och sedan skyndade jag mig att klä på mig alla varma kläder. Därefter återstod det bara att i Johanssons bil lämna årets Österåkerskavle.

DI16-laget med Anna M, Mia och Jenny sprang också Kavle-DM där de kom 3a. Bilden till höger Anna Movin.

25-manna 2004

Så var det dags igen för alla orienteringstokar att ge sig ut på en av årets stora kavlar, 25-manna, som i år gick av stapeln i Rudan, med samma TC som 1999 års upplaga. Då som nu Haninge SOK och OK Ravinen som arrangerade. Självklart var Snättringe där och ställde även i år upp med två lag.

av Anna Tidermann

Vid alla orienteringstävlingar måste man upp väldigt tidigt, så även denna dag. Därför stod jag och väntade tillsammans med flera andra från Snättringe på buss 865 som skulle ta oss till Haninge och Rudan.

När bussen hade kommit till Haninge och promenaden till TC var över hade man en maffig syn framför sig. Det var tält överallt och framför allt väldigt många orienterare. Nu började orienteringsnerverna komma igång. Efter ett par undersökningsvarv för att hitta allt började det närma sig startdags.

I förstalaget sprang Jonas Nyman och i

andra laget Mats Fransson ut på den tuffa första sträckan. De skulle växla ut till Anders Jarl respektive Anders Hedberg. Samtidigt som de växledes ut var det dags för alla tjejerna som skulle ut på tredjesträckan att göra sig i ordning. Eftersom det var så

långa toaköer bestämde sig Anna och Anna att försöka på duschtoan, där är det väl ingen nu heller. Men vi hade visst fel och minuterna gick och de blev mer och mer stressigt.

Eftersom vi låg ca 10 minuter efter redan på första sträckan var det lugnt. Vi hann till och med värma upp innan vår andrasträck-

slöpare kom och vi tillsammans med Nadja och Elin kunde springa iväg på vår sträcka. Jag vände kartan upp och ner och sprang kontrakurs redan vid startpunkten, uppträckte snabbt mitt misstag, åtgärdade felet och resten av banan gick bra. Det gjorde det även för de andra i laget och vi växlade in på plats 190 då vi hade plockat 44 placeringar. Även andralaget hade växplats ut, där förde Sanna, Ingrid, Agneta och Therese laget vidare i tävlingen.

Så fortsatte det vidare för alla parallellsträckorna, där vissa var långa vissa korta andra svåra och andra lätta. När alla dessa sträckor var över låg förstalaget på en 134:e plats och andralaget på en 216:e. De första som växlade in på den 7:e sträckan fick bara ta blindkartor, för nu var det dags för de ensamma sträckorna igen. De två lagen växlade ut Mia och Marie B som fick de prestigefulla uppgifterna att föra laget vidare på denna ganska korta och lätta sträckan.

Denna sträcka hade i år gjorts om av arrangören för att få fler ungdomar att springa. Detta förstod Snättringe, men tyvärr inte de flesta stora klubbarna i toppen. Men vi gick bra på denna sträcka och Mia växlade ut Sofia och Marie växlade ut Jenny som hade banor på 5 km med blå svå-

25-manna är en tävling där SSK hjälper till.

righetsgrad framför sig. Precis när Sofia fick springa iväg så kom Emil Wingstedt i mål som segrare i årets 25-manna för sitt Halden.

Snart började tävlings närma sig sitt slut, vi hade fortfarande några sträckor kvar att klara av. På sista sträckan släpptes Björn Silwén i förstalaget och Anders Bergmark i andralaget iväg. Det gick kanske inte lika fort som för Emil Wingstedt men fort gick det i alla fall! Lagen slutade på 134:e respektive 213:e plats. Nöjda och glada efter en solig (och mindre varm) höstdag började de flesta dra sig hemåt för att ladda inför morgondagens kortdistans.

Samling med nummerlappsutdelning. Från vänster Ingrid, Elin Lennart, Larsa, Sofia och Jonny.

USM

Från Snättringe SK var det Micke och jag som fick den stora äran att springa ungdoms SM 2004. Det var en upplevelse jag sent (om någonsin?) kommer att glömma.

Redan i somras hade Micke och jag fått chansen att smaka lite på den häftiga USM-andan. Då, i början av augusti, var det nämligen ett fyra dagar långt träningsläger för oss uttagna HD15-16 från Stockholm. Hur det lägret var är en annan historia, men till saken hör att skolan vi bodde i då, var samma skola som vi skulle bo på när själva tävlingshelgen kom – nämligen Mikael-skolan i Örebro.

Efter en några timmars lång bussresa fredagen den 10 september checkade ett gäng stockholmare in sig i just Mikael-skolan. De skulle inte få samma klassrum som de förut hade gjort sig hemmastadda i, nu skulle de istället få bo i några klassrum en våning upp.

Jag, som naturligtvis var en av de där stockholmarna, kände mig på gott humör när jag vecklade ut min luftmadrass på hemkunskapsgolvet. Det var redan då en väldigt positiv stämning i USM-truppen.

Stämningen skulle inte bli sämre denna härliga helg. Fredagen flöt på med en invigning (där man kunde tro att man befann sig i en stor fotbollshejaklack), information, mat och allmän uppladdning inför morgondagen.

En god natts sömn senare var jag med frukost i magen på väg mot TC. I bussen där jag satt var de flesta nervösa, vilket inte var konstigt eftersom dagens tävling råkade vara en av de allra viktigaste på hela året. Men jag hade ännu inte hunnit få några fjärrilar i magen.

Det visade sig att jag heller aldrig skulle bli nervös för det viktiga loppet. Jag måste medge att jag är lite stolt över mig själv, jag lyckades vara totalt fokuserad och mentalt kontrollerad ända tills jag hörde det lilla startpipet och susade iväg mot startpunkten.

Det hjälpte nog tyvärr inte så mycket. Trots att jag verkligen försökte springa bra blev det ändå några riktiga tabbar på banan. Jag bommade säkert en 8 min totalt och det tycker jag självklart är väldigt synd. Men missnöjd eller ledsen blev jag inte. Att överhuvudtaget få vara med och springa på USM, att göra ett bra försök och att inte göra något ännu värre är tillräckligt bra för att jag ska bli nöjd.

Som Stockholmslöpare blev man rejält påhejad när man med sina sista krafter tog sig uppför den långa, tunga uppförsspurten.

Det var sådana gyllene ögonblick som gjorde det svårt att vara nedstämd under USMhelgen.

Jag slutade som 28: a bland D15-tjejerna och det var hyfsat. Micke kom 21: a i sin klass och jag tror att han var ganska nöjd. Han hade tagit det extra lugnt och satsat på orienteringen. Det var nog ett smart drag eftersom banorna var svåra i Getingedalen.

Prisutdelningen som ägde rum senare på lördagen var utan tvekan den maffigaste prisutdelning som jag hittills närvarat vid. En av vårt distrikts traditioner är att alltid komma för sent, fint folk kommer ju sist, så därför dök vi naturligtvis upp lite sent till ceremonin. När vi kom in i gymnastiksalen skrikandes "Stockholm, Stockholm, stad i världen..." och väsnades med bl.a. visselpipor, märktes det knappt. Ljudnivån var redan på topp och överallt vajades det med flaggor och ropades hejaramsor. Jag vill ändå påstå att vi stockholmare lyckades överrösta de andra.

Jag tror att det var de tio bästa i varje klass som i tur och ordning fick gå på catwalken som fanns i mitten av salen. Där fick de lyssna på folkets jubel, för att därefter gå och ställa sig på scenen och få sitt pris. När vinnarna i varje klass hade fått sina priser, visades vinnarvägvalen på väggen med hjälp av något häftigt dataprogram. Jag tyckte att var intressant att få se hur mycket några vinnare hade kunnat bomma och fortfarande lyckats ta hem segern.

Stockholm hävdade sig bäst i min klass. Jenny Lönnkvist (Tullinge SK) och Malin Lejon-Lind (Haninge SK) kom efter Johanna Lännevall (OK Roslagen), tvåa och trea. Det var ännu fler Stockholmstjejer som lyckades komma bland de tio bästa och det var jätteroligt.

När prisutdelningen var slut var det sam-

ling i hemkunskapssalen. Då fick vi reda på budkavlelagen och därefter fick vi hämta en varsin snygg, lätt begagnad, någorlunda hel stockholmstävlingssdress i rött och vitt. De skulle vi ha på oss på tävlingen nästa dag men överdelen skulle vi även bära på diskot som snart skulle börja. Det var bara att lyda ledarna och gå på diskot (som för övrigt var superkul) iförd den "snygga" tröjan.

På söndag morgon befann sig Stockholmstruppen på samma TC som de hade varit på föregående dag. USM-budkavlen skulle gå i ungefär samma område som den klassiska tävlingen och ha samma mål. Men på söndagen skulle man till skillnad från på lördagen, vara helt rödvit. Nagellack, smink och den fina stockholmssdressen gjorde att det inte var svårt att se vilket distrikt man tillhörde.

När diverse traditioner var avklarade gick starten med H15-killarna. Micke som var med i Stockholms sjättelag växlade som 25: a. Jag som körde andrasträckan i Stockholms sjundelag fick köra ut med Jenny Lönnkvist hack i hälarerna. Det dröjde inte speciellt länge förrän den blivande sträckvinnaren hade kört om mig. Mitt lopp var som gårdagens ganska dåligt. Jag blev trött på slutet och gjorde en del onödiga bommar. Fast även denna gång var jag nöjd efteråt och jag plockade i all fall 8 platser åt laget.

Efter 16-sträckorna slutade mitt lag på 56 plats. Bästa Stockholmslag blev andralaget med Malin, Niklas och Elin som kom nia. Vann gjorde ett lag från hemmadiatriket Örebro med nästan 5 minuter.

Tyvärr var det inte så mycket kvar av årets USM efter budkavlen. Bussresan hem var förstas kvar och så minnet efter en riktigt rolig helg. Den häftiga USM-andan hoppas jag att jag får ta del av även nästa år och då hoppas jag att fler från klubben blir uttagna.

Höstlunken

Jag (Nadja) och Elin sprang höstlunken som är en av de få patrulltävlingar som arrangeras under året.

Detta var Elins första Höstlunken som tävlande, och min andra. Jag sprang mitt första Höstlunken tillsammans men Jonas (brorsan) hösten 1992 eller 1993 när det gick i Visättra.

Vi hade anmält oss till klassen D21 och en bana på ca 11300m låg framför oss. Tyvärr var det endast tre patruller som anmält sig till denna klass. Vi startade sist av dem. Patrullerna i mixklassen flåsade oss i

Elin och Nadja

nacken samt sprang om oss ibland eftersom de hade samma bana.

Banan bestod av lagom många kontroller, 12 st, och med omväxlande stiglöpning och noggrannare orientering. Vi gjorde endast två små missar och tyckte att vårt tempo var bra med tanke på att vi hade vilat oss i form. Elin och jag hade som mål att klara oss under 2 timmar, men vi var 4 minuter för långsamma. Vi var ändå nöjda med vår insats och inte alls så trötta efter loppet som vi hade väntat oss.

Det historiska med detta lopp var att Elin och jag var segrare i D21 i ca ett dygn. Den patrull som var snabbare än vi hade glömt att stämpla ut en av löparna och blev därför diskade. De överklagade och skickade sin pinne till Per Holgersson som i efterhand avläste den och de tog därmed tillbaka segern. Vi slog däremot den tredje patrullen och slutade på en hedrande andra plats. (Man behöver ju inte säga att det endast var tre patruller som startade.

Vad tyckte ni om Höstlunken?

Jenny Dahlström –Mycket löpning och man tjänade på att kunna springa fort och man behövde inte orientera så mycket.

Anna Tidermann –Mycket stig- och väglöpning.

Sofia Persson –Inte så roligt orienteringsmässigt. Mycket stig- och väglöpning.

Sanna Morén –Mycket väglöpning, lite för mycket ibland.

Kristin Morén –Orkade mer och hängde med bättre på kartan i år mot i fjol. Det var mycket väglöpning. Jag tycker att vi missgynnas i Snättringe när det gäller tårtutdelning. Nu var det andra året jag sprang och jag har fortfarande inte fått någon tårta!

Nadja sista kontrollen.

Snättringe SK

Funktionärer och kommittéer

Huvudstyrelse

Ordförande: Göran Nilsson	779 86 47
Vice ordf.: Björn Silwén	711 49 70
Sekreterare: Stefan Granath	568 706 13
Kassör: Anita Persson	746 69 32

Orienteringsstyrelse

Ordförande: Göran Nilsson	779 86 47
Vice ordf.: Björn Silwén	711 49 70
Sekreterare: Stefan Granath	568 706 13
Kassör: Anita Persson	746 69 32
Ledamot: Gösta Guteland	746 76 70
Ledamot: Tomas Movin	689 88 23
Ledamot: Kristin Morén	449 33 44

Revisorer

Ordinarie: Bengt Bivrin	
Ordinarie: Claes Andersson	774 14 55
Suppleant: Sture Lantz	774 64 67

Tävlingskommittén

Per Holgersson	779 81 39
Lars Cedéus (kartor)	711 50 44
Göran Johansson	774 29 28
Elin Svensson	711 42 90
Gösta Guteland	746 76 70

Ungdomskommittén

Leif Andersson	774 86 81
Lars Bjursäter	711 11 40
Carl Agestam	711 34 83
Jonny Nilsson	711 05 61
Marlene Blomqvist	774 86 81
Kerstin Movin	689 88 23
Anders Mellergård	689 77 86
Kerstin Eriksson	774 12 64
Stefan Tiderman	774 30 56
Monica Fröjd	711 51 12

Webbgruppen

Webmaster: Leif Andersson	774 86 81
William Blomqvist	774 86 81
Fredrik Holgersson	779 81 39

Träningskommittén

Rune Rådeström	771 75 95
Göran Nilsson	779 86 47
Stefan Granath	568 706 13
Nadja Dahlström	070-459 06 23
Anders Bergmark	774 97 22
Karin Helander	612 99 84
Jonas Nyman	749 13 48

Uttagningskommittén

Herrseniorer: Björn Silwén	711 49 70
Gubbar: Olof Persson	746 69 32
Damer: Nadja Dahlström	070-459 06 23
Damer +35: Agneta Holgersson	779 81 39
Ungdomar: Jonny Nilsson	711 05 61

Julgranskommittén

Lennart Bjursäter	39 61 36
Anders Bergmark	774 97 22
Jan Sjöström	530 337 42
Thomas Olofsson	711 61 47

Stugkommittén

Källbrink: Allan Nyberg	774 60 48
Material: Göran Johansson	774 29 28
Charlottendal: Ragnar Bergmark	774 55 94
Anders Bergmark	774 97 22
Klubbvärdar: Inga-Britt Fredriksson	689 72 02
Gösta Eriksson	711 46 26
Uthyrning: Roland Nyman	774 83 30
Klubbshop: Ann Märts	774 76 51
Marcel Triplet	641 92 13

Skid-OL

Anders Bergmark	774 97 22
-----------------	-----------

Tävlingsanmälare

Leif Hermundstad	570 248 90
------------------	------------

Övrigt

Resultatkort: Ingemar Lindqvist	646 47 17
Pressvärd: Svenåke Svensson	711 42 90
Elitkontakt: Agneta Holgersson	779 81 39

Telefonvarare: 774 75 53

(Information om träning, samling m m)

Telefon & fax, klubblokalen: 711 78 47

(Även möjlighet att lämna meddelanden till förenings-assistent.)